

[K. B. Andersen.]

Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen i første række tilskriver det danske erhvervsliv og ikke regeringen æren for den økonomiske fremgang, må det heroverfor anføres, at når det danske erhvervsliv har været i stand til at udfolde sig så dynamisk, til at gennemføre så betydelige investeringer, kort sagt at bidrage så stærkt til den økonomiske fremgang i en helt anden grad, end det var tilfældet, da det ærede medlem var statsminister, så skyldes det jo også — jeg siger udtrykkeligt også — det gode klima for økonomisk virksomhed, som regeringen gennem sin politik har været med til at skabe, ikke mindst gennem de gunstige afskrivningsregler, som det ærede medlems parti for nogle år siden stemte imod.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var jo ikke ligefrem sådan i det oplysende hjørne med hensyn til venstres nye program. Så vidt jeg husker, arrangerede det ærede medlems parti i forbindelse med folkeafstemningen en slags brevkasse, sådan at alle tvivlende sjæle kunne skrive direkte til det ærede medlem og få svar på om ikke alle livets så dog i hvert tilfælde jordlovenes problemer.

Jeg ved ikke, om venstre måske kunne tage under overvejelse at oprette en lignende institution omkring det nye program, så nogle af de spørgsmål, det ærede medlem ikke benyttede denne debat — jeg indrømmer, tiden er begrænset — til at svare på, kunne blive besvaret, så vi f. eks. kunne få svar på den ny socialpolitikks eventuelle karakter af nedskæring af de sociale ydelser, så måske husmødrene kunne få svar på, hvor dybt i pungen de skal tage for at klare de priser, som venstre nu vil hæve fødevarerne til, og mange andre spørgsmål af interesse, sådan at der kunne blive noget for vælgerne at vælge imellem.

Der var til gengæld punkter, hvor det ærede medlem udtalte sig med overordentlig klarhed, og det er der grund til at takke for. Det gjaldt f. eks. i forbindelse med omtalen af indkomstpoltikken, hvor det ærede medlem meget klart tog afstand fra enhver form for tvang og restriktioner, det vil altså sige tog klart afstand fra den tvungne voldgift, som er de konservatives universalkur, når det gælder lønmodtagernes forhold; det er jeg som sagt taknemlig for.

Ud over den dunkelhed, som det ærede medlem hr. Erik Eriksens indlæg led af, og som jo er noget af et særkende for det ærede medlem, led det ærede medlems indlæg i debatten endvidere af en ejendommelig mangel på indre balance eller rettere sagt indre sammenhæng. Det ærede medlem betonedede flere gange — og vel at mærke i forbindelse med omtalen af ganske bestemte problemfelter — at det ærede medlems parti var rede til samarbejde. Efter at have nævnt dette samarbejdstema endte det ærede medlem imidlertid så sin tale med en konklusion, der ikke rigtig svarede til præmisserne, nemlig det dagsordensforslag, der betvivlede, at dette samarbejde kunne etableres med den nuværende regering. Men hvem vil det ærede medlem så samarbejde med? Vi har jo nu engang denne regering, og intet tyder på — heller ikke noget i denne debat — at vi ikke beholder denne regering valgperioden ud. Så skal der etableres samarbejde, må det nok blive med den.

Mens det ærede medlem hr. Erik Eriksens tale gik ind på mange af de foreliggende problemer, omend som sagt i noget dunkle vendinger her og dér, holdt det ærede medlem hr. Poul Møller sin sædvanlige tale: kritik i det store plan og navnlig i det lille plan og så ellers i saglig henseende den store, gabende tomhed. Der er ikke meget at beskæftige sig med ud over de korrektioner, som de højtærede ministre allerede har givet. Der er dog et par enkelte punkter, jeg gerne vil opholde mig ved.

Det var ejendommeligt at se det snævre perspektiv, der prægede det ærede medlems udenrigspolitiske betragtninger. Det gav sig udslag i, at det ærede medlem advarede den højtærede udenrigsminister mod i så høj grad at bruge kræfter på Sydafrika og i højere grad koncentrere sig om den europæiske politik. Jeg er enig i, at den europæiske politik er ganske overordentlig vigtig, men jeg tror også, det er en ganske overordentlig kortsynet betragtning alene at skulle samle sig om den, en betragtning, der stemmer meget dårligt med, at vi i dag lever i en verden, der i en hidtil ukendt grad er en enhed, hvad kriser og deres følger angår.

Helt på samme linje lå det ærede medlems afstandstagen fra det oplysningsar-